

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 69

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 februarie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
47. — Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 56/2002 privind monitorizarea pieței transporturilor rutiere și măsurile ce trebuie luate în situații de criză în domeniul transportului rutier de mărfuri	1-2	48. — Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri.....	2-3
61. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 56/2002 privind monitorizarea pieței transporturilor rutiere și măsurile ce trebuie luate în situații de criză în domeniul transportului rutier de mărfuri	2	62. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri.....	3
★		REPUBLICĂRI	
		Ordonanța Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căi navigabile	3-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 56/2002 privind monitorizarea pieței transporturilor rutiere și măsurile ce trebuie luate în situații de criză în domeniul transportului rutier de mărfuri

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 56 din 16 august 2002 privind monitorizarea pieței transporturilor rutiere și măsurile ce trebuie luate în situații de criză în domeniul transportului rutier de mărfuri, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.9 din Legea nr. 411/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 30 august 2002, cu următoarele modificări și completări:

1. **La articolul 2, partea introductivă a alineatului (2) va avea următorul cuprins:**

„(2) Prin *monitorizare*, în sensul prezentei ordonanțe, se înțelege activitatea de urmărire prin date statistice a:“

2. **Articolul 3 va avea următorul cuprins:**

„Art. 3. — Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va publica anual, într-o publicație de specialitate, rezultatul monitorizării pieței transporturilor rutiere de mărfuri.“

3. **Articolul 5 va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — Dacă în urma monitorizării se constată posibilitatea apariției unei situații de criză în domeniul transporturilor rutiere de mărfuri, susceptibilă să persiste, ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței convoacă Comitetul consultativ.“

4. **Articolul 7 va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — (1) În baza datelor furnizate de raportul Comitetului consultativ, Ministerul Lucrărilor Publice,

Transporturilor și Locuinței poate propune Guvernului măsurile necesare pentru soluționarea situației de criză.

(2) Măsurile adoptate prin hotărâre a Guvernului, emisă cu avizul prealabil al Consiliului Concurenței, se vor aplica

pentru o perioadă de cel mult 6 luni și pot fi prelungite o singură dată pentru o perioadă având aceeași durată.“

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 56/2002, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 12 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 21 ianuarie 2003.
Nr. 47.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 56/2002 privind monitorizarea
pieței transporturilor rutiere și măsurile ce trebuie luate
în situații de criză în domeniul transportului rutier de mărfuri**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 56/2002 privind monitorizarea pieței transporturilor rutiere și măsurile ce trebuie luate în situații de criză în domeniul transportului rutier de mărfuri și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 20 ianuarie 2003.
Nr. 61.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2002
privind atribuirea sau schimbarea de denumiri**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 63 din 29 august 2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, adoptată în temeiul art. 1 pct. IV.5 din Legea nr. 411/2002 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 646 din 30 august 2002, cu următoarele modificări și completări:

1. **Alineatul (6) al articolului 3 se abrogă.**
2. **Articolul 5 va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — (1) Solicitarea avizului comisiei de atribuire de denumiri, în cazurile prevăzute la art. 3 alin. (1), este obligatorie. Avizul are caracter consultativ și se emite cu votul majorității membrilor comisiei, în termen de cel mult 60 de zile de la data solicitării.

(2) În cazul în care avizul comisiei nu este emis în termenul prevăzut la alin. (1), consiliul local ori județean,

după caz, poate adopta hotărârea de atribuire sau schimbare de denumiri și în lipsa acestuia.

(3) Hotărârile consiliilor locale și ale consiliilor județene adoptate fără solicitarea avizului comisiei de atribuire de denumiri sunt nule de drept. Nulitatea se constată de către instanța de contencios administrativ, la sesizarea prefectului sau a oricărei persoane interesate.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 16 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 21 ianuarie 2003.
Nr. 48.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 63/2002
privind atribuirea sau schimbarea de denumiri**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 20 ianuarie 2003.
Nr. 62.

R E P U B L I C Ă R I

**ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 22/1999
privind administrarea porturilor și a căilor navigabile,
precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căi navigabile*)**

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta ordonanță reglementează administrarea și utilizarea infrastructurii de transport naval, modul de organizare și funcționare a administrațiilor portuare și/sau de căi navigabile, precum și modul de autorizare și de desfășurare a activităților de transport naval.

Art. 2. — Prevederile prezentei ordonanțe se aplică în porturi și pe căi navigabile, navelor și activităților de transport naval care se desfășoară în aceste zone.

Art. 3. — Prevederile prezentei ordonanțe nu se aplică în porturile militare și în zonele în care se desfășoară în exclusivitate activități militare, precum și navelor militare, respectiv ale Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului de Interne.

Art. 4. — (1) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, denumit în continuare *minister*, este autoritatea de

*) Republicată în temeiul art. IV din Legea nr. 528 din 17 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 9 august 2002, dându-se textelor o nouă numerotare. Legea nr. 528/2002 a fost rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 20 ianuarie 2003. Ordonanța Guvernului nr. 22 din 29 ianuarie 1999 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 29 ianuarie 1999.

stat în domeniul transporturilor navale, care elaborează și coordonează politica și programele de dezvoltare a sistemului de transport naval și, ca autoritate de reglementare, elaborează și promovează actele normative și normele specifice privind administrarea, utilizarea și concesionarea infrastructurii de transport naval, desfășurarea activităților de transport naval în porturile și apele naționale navigabile ale României și asigură aducerea la îndeplinire a obligațiilor care revin statului din acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.

(2) Ministerul își îndeplinește atribuțiile prevăzute la alin. (1) direct, prin Direcția generală a transporturilor maritime, pe Dunăre și căi navigabile, denumită în continuare *direcție*, sau, prin delegare de competență, după caz, prin instituțiile publice, regiile autonome, companiile naționale sau societățile comerciale aflate în subordinea ori sub autoritatea sa.

(3) Direcția coordonează instituțiile publice, companiile naționale, regiile autonome și societățile comerciale din domeniul transportului naval prevăzute la alin. (2) și controlează administrațiile portuare și/sau de căi navigabile în ceea ce privește aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe.

Art. 5. — (1) Aplicarea politicilor portuare și a programelor de dezvoltare a infrastructurilor portuare și a căilor navigabile, elaborate de către minister, asigurarea funcționalității porturilor și a infrastructurii de transport naval, administrarea acestora și urmărirea sau asigurarea furnizării serviciilor de siguranță și asigurarea desfășurării activităților auxiliare prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. c) pct. 1 se fac de către administrațiile portuare și/sau de căi navigabile, denumite în continuare *administrații*.

(2) Administrațiile îndeplinesc funcția de autorități portuare și/sau de căi navigabile.

CAPITOLUL II

Infrastructura de transport naval

Art. 6. — Infrastructura de transport naval este constituită din apele naționale navigabile ale României, zonele maritime sau de căi navigabile, terenurile pe care sunt amplasate porturile, digurile, cheiurile, pereele și alte construcții hidrotehnice destinate acostării navelor, construcțiile hidrotehnice aferente porturilor, căilor și canalelor navigabile, ecluzele, apărările și consolidările de maluri și de taluzuri, șenalele de acces spre porturi, drumurile tehnologice din interiorul porturilor sau în lungul canalelor navigabile și căile ferate din interiorul porturilor.

Art. 7. — (1) Porturile sunt suprafețe delimitate din teritoriul național, situate la malul mării sau al unei căi navigabile, protejate natural sau artificial împotriva valurilor, vânturilor, curentilor și ghețurilor, construite și echipate astfel încât să permită, în principal, primirea și adăpostirea navelor, încărcarea, descărcarea, transbordarea, depozitarea mărfurilor, primirea și expedierea acestora cu mijloace de transport, îmbarcarea și debarcarea pasagerilor.

(2) Portul cuprinde totalitatea acvatoriilor, terenurilor, construcțiilor hidrotehnice, șenalelor de acces, radelor interioare, clădirilor, magaziiilor, platformelor, căilor ferate, drumurilor, instalațiilor și echipamentelor aflate în perimetrul acestuia.

(3) Porturile se clasifică după cum urmează:

a) din punct de vedere al formei de proprietate asupra terenurilor portuare:

1. porturi a căror infrastructură aparține domeniului public;
2. porturi a căror infrastructură este proprietate privată;

b) din punct de vedere al așezării geografice:

1. porturi situate pe malul mării;
2. porturi situate pe căi navigabile interioare;

c) din punct de vedere al obiectului de activitate:

1. porturi comerciale, destinate în principal derulării traficului comercial de mărfuri și de pasageri;
2. porturi de agrement, destinate în principal navelor și ambarcațiunilor de agrement;
3. porturi pescărești, destinate în principal navelor de pescuit;
4. porturi militare;

d) din punct de vedere al accesului:

1. porturi deschise accesului public;
2. porturi închise accesului public.

Art. 8. — Limitele terenurilor portuare se stabilesc de către minister.

Art. 9. — (1) Radele portuare sunt acvatorii destinate adăpostirii sau staționării navelor în vederea intrării în port ori, în cazuri speciale, operării navelor. Radele din afara limitelor portului sunt rade exterioare, iar cele din interiorul limitelor portului sunt rade interioare.

(2) Acvatoriile portuare sunt constituite din totalitatea suprafețelor apelor incluse în limitele porturilor.

Art. 10. — Ministerul stabilește limitele radelor portuare.

Art. 11. — (1) Pentru a putea să funcționeze orice port trebuie să obțină o autorizație emisă de minister pe baza unui caiet de sarcini.

(2) În caietul de sarcini ministerul stabilește criteriile și procedurile de autorizare a porturilor.

(3) În caietul de sarcini al fiecărui port ministerul stabilește condițiile de desfășurare a activităților și serviciile de siguranță care sunt obligatorii în portul respectiv.

(4) Nerespectarea condițiilor înscrise în caietul de sarcini poate atrage suspendarea sau anularea autorizației.

Art. 12. — (1) Dezvoltarea fiecărui port se realizează pe baza unui plan de dezvoltare, în concordanță cu politica și cu programele de dezvoltare elaborate de minister și de administrațiile publice locale.

(2) Planurile de construire sau de dezvoltare a porturilor, precum și lucrările privind modificarea infrastructurii de transport naval existente se avizează de administrațiile publice locale și se aprobă de minister.

Art. 13. — (1) Constituie zonă maritimă sau de cale navigabilă fâșia de teren, indiferent de forma de proprietate asupra terenului, situată în lungul țărmului mării sau al apelor interioare navigabile, pe o lățime de 30 metri măsurată de la marginea apei spre interiorul uscatului. În cazul apelor cu nivel variabil, marginea apei se consideră linia apelor medii.

(2) În cazuri justificate, pe anumite porțiuni, Guvernul poate decide mărirea lățimii zonei maritime sau de cale navigabilă.

(3) În porturi zona maritimă sau de cale navigabilă coincide cu incinta portuară.

(4) Zona maritimă sau de cale navigabilă este destinată:

a) instalării semnelor și semnalelor de navigație necesare desfășurării navigației în condiții de siguranță;

b) accesului pentru supraveghere și intervenții vizând siguranța navigației;

c) asigurării vizibilității semnelor și semnalelor de navigație și pentru desfășurarea navigației în condiții de siguranță;

d) asigurării condițiilor de consolidare și protecție a căilor navigabile.

Art. 14. — În zona maritimă sau de cale navigabilă, indiferent de forma de proprietate asupra terenurilor, lucrările și orice alte instalații și amenajări care ar putea periclita siguranța navigației prin încălcarea prevederilor art. 13 alin. (4) se pot executa numai cu autorizarea ministerului.

Art. 15. — (1) În zona maritimă sau de cale navigabilă administrațiile instalează semne și semnale de navigație, de zi și de noapte, în punctele pe care le consideră necesare pentru siguranța navigației. În acest scop administrațiile pot solicita, potrivit dispozițiilor legale, efectuarea defrișărilor necesare menținerii vizibilității semnelor și semnalelor de navigație.

(2) Proprietarii sau, după caz, administratorii terenurilor aflate în zona maritimă sau de cale navigabilă au obligația de a permite instalarea semnelor și semnalelor de navigație, de a evita obtinerea acestora și de a permite accesul persoanelor care efectuează operațiuni de verificare și reparare a acestora, de consolidare și de protecție a căilor navigabile, precum și a utilajelor folosite la aceste operațiuni.

(3) Cheltuielile de instalare și de întreținere a semnelor și semnalelor de navigație sunt suportate de administrațiile respective.

Art. 16. — Lucrările în acvatoriile portuare sau în albia căilor navigabile, dragajele de extracție și altele asemenea se pot executa, în condițiile legii, numai după autorizarea de către minister. Pe perioada efectuării lucrărilor executantul are obligația să asigure semnalizarea conform cerințelor impuse de administrațiile respective.

Art. 17. — Instalarea ori construirea de poduri sau instalarea de conducte ori de cabluri peste sau sub căile navigabile interioare sau în porturi se face în condițiile legii și cu autorizarea ministerului. Proprietarii sau administratorii acestor

instalații și construcții au obligația de a le marca și de a le semnaliza conform regulilor privind semnalizarea de navigație, de a asigura vizibilitatea semnalelor și a marcajelor respective și de a le menține în funcțiune.

Art. 18. — Terenurile pe care sunt amplasate porturile, digurile, cheiurile, pereele și alte construcții hidrotehnice destinate acostării navelor, șenalele de acces spre porturi, drumurile tehnologice și căile ferate din interiorul porturilor, care fac parte din domeniul public, se pot concesiiona, închiria sau pot fi date în administrare în condițiile legii.

CAPITOLUL III

Activități de transport naval

Art. 19. — (1) În sensul prezentei ordonanțe, activitățile de transport naval care se desfășoară în porturi și pe căi navigabile sunt clasificate astfel:

a) activități de transport de mărfuri și/sau de persoane cu nave, care cuprind:

1. transporturile publice maritime sau fluviale de persoane și/sau de mărfuri, efectuate de persoane juridice;

2. transporturile maritime sau fluviale de persoane și/sau de mărfuri, în folos propriu;

3. transporturile maritime sau fluviale de bunuri și/sau de persoane, în interes personal;

b) activități conexe activităților de transport naval, care cuprind:

1. serviciile de siguranță în porturi și pe căi navigabile, denumite în continuare *servicii de siguranță*, precum: pilotajul navelor maritime la intrarea și ieșirea din porturi, între danele aceluiași port și pe căile navigabile, legarea-dezlegarea navelor maritime, remorcajul de manevră al navelor maritime în porturi;

2. activitățile în legătură cu operarea navelor, cum ar fi: încărcarea/descărcarea navelor, depozitarea, stivuirea, amaraarea, sortarea, marcarea, paletizarea, pachetizarea, containerizarea, însăcuirea și alte activități privind mărfurile, expedițiile interne și internaționale, agenturarea, brocherajul, curățarea hambarelor și a magaziiilor navelor, buncherajul, curățarea și degazarea tancurilor navelor;

c) activități auxiliare activităților de transport naval, care cuprind:

1. activitățile privind întreținerea infrastructurii de transport naval, cum ar fi: întreținerea și repararea infrastructurilor de transport naval, semnalizarea terestră și plutitoare pentru navigație, dragajul de întreținere pentru asigurarea adâncimilor în porturi și pe căile navigabile, asistența navelor la operarea mărfurilor periculoase, preluarea reziduurilor și a apelor uzate de la nave, preluarea gunoii și a resturilor menajere de la nave;

2. alte activități, cum ar fi: executarea de construcții hidrotehnice specifice transportului naval, lucrările de scafandrierie, supravegherea navelor fără echipaj, serviciile pentru nave de agrement și turism, dragajul de extracție, furnizarea de apă, energie electrică și termică, asistența, salvarea și ranfluarea navelor, reparații la nave, aprovizionarea navelor.

(2) Agenții economici care desfășoară activitățile de transport naval stabilite la alin. (1) lit. a) se autorizează de către minister. O cerință obligatorie pentru autorizarea agenților economici pentru activitatea de transport maritim internațional este constituirea unei garanții bănești pentru riscul de neplată și de abandonare a echipajelor în străinătate.

(3) Ministerul stabilește activitățile prevăzute la alin. (1) lit. b) pct. 2 și lit. c) pct. 2, care pot fi executate numai de către agenți economici autorizați, precum și criteriile de autorizare.

Art. 20. — (1) Activitățile prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. c) pct. 1 se execută de administrații, direct sau prin intermediul unor agenți economici, în conformitate cu legislația în vigoare și sub controlul respectivelor administrații.

(2) Se interzice administrațiilor efectuarea activităților prevăzute la art. 19 alin. (1) lib. b) pct. 2 și lit. c) pct. 2, cu excepția furnizării de apă, energie electrică și termică, serviciilor pentru nave de agrement și turism, salvării și ranfluării navelor, care se efectuează de administrații sau de agenți economici, după caz.

Art. 21. — (1) Activitățile de încărcare/descărcare a navelor și de îmbarcare/debarcare a pasagerilor se desfășoară, de regulă, numai în porturi.

(2) În cazuri deosebite activitățile prevăzute la alin. (1) se pot desfășura, la cerere, și în afara porturilor, în puncte izolate la mal sau pe căile navigabile.

(3) Criteriile și modalitatea de obținere a aprobării pentru înființarea unui punct izolat în vederea desfășurării acestor activități se stabilesc de către minister.

CAPITOLUL IV

Administrarea porturilor și a căilor navigabile

Art. 22. — Administrațiile prevăzute la art. 5 pot fi instituții publice, regii autonome, companii naționale sau societăți comerciale.

Art. 23. — (1) Administrațiile din porturile sau de pe căile navigabile unde infrastructura portuară aparține domeniului public se înființează prin hotărâre a Guvernului.

(2) În porturile unde infrastructura aparține domeniului privat atribuțiile administrației sunt îndeplinite de o persoană juridică, desemnată de către proprietarul infrastructurii.

(3) Administrațiile prevăzute la alin. (2) își pot desfășura activitatea numai cu avizul ministerului.

Art. 24. — (1) Administrațiile au obligația să întocmească regulamente de exploatare portuară și să le supună spre aprobare ministerului.

(2) Prevederile regulamentelor prevăzute la alin. (1) sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice care desfășoară activități de transport naval în portul respectiv.

Art. 25. — (1) Administrațiile au în principal următoarele atribuții și obligații:

a) de a asigura repararea, întreținerea și menținerea caracteristicilor tehnice minime ale infrastructurii de transport naval care le-a fost concesionată sau dată în administrare;

b) de a pune la dispoziție utilizatorilor infrastructura de transport naval prevăzută la lit. a), în mod nediscriminatoriu, în conformitate cu reglementările în vigoare;

c) de a urmări sau de a asigura furnizarea permanentă a serviciilor de siguranță;

d) de a ține evidența muncitorilor portuari care efectuează activități de încărcare/descărcare a navelor, de depozitare, stivuire, pachetizare, paletizare a mărfurilor, de curățare a navelor și altele asemenea;

e) de a asigura semnalizarea costieră și plutitoare, precum și adâncimile minime în porturi și pe căile navigabile;

f) de a asigura semnalizarea în mare largă în zona porturilor, activitate pentru care pot percepe tarife.

(2) Administrațiile pot desfășura și alte activități care vor fi prevăzute în actele normative privind organizarea și funcționarea acestora.

Art. 26. — Prin delegare de competență administrațiile pot aduce la îndeplinire și unele obligații ce revin statului din acordurile și convențiile internaționale la care România este parte, cum ar fi: căutarea și salvarea vieților omenești pe mare, intervenția în caz de poluare, preluarea reziduurilor, a apelor uzate, a gunoii și a resturilor menajere de la nave și altele asemenea.

Art. 27. — Pentru desfășurarea activităților având ca scop aducerea la îndeplinire a obligațiilor ce revin statului din acordurile și convențiile internaționale la care România este parte, administrațiile primesc fonduri de la bugetul de stat, prin bugetul ministerului.

Art. 28. — (1) Pentru punerea la dispoziție utilizatorilor a infrastructurii de transport naval și pentru prestarea de servicii administrațiile percep tarife stabilite conform legislației în vigoare.

(2) Administrațiile au obligația să facă publice tarifele prevăzute la alin. (1), precum și facilitățile care se acordă privind plata acestor tarife.

(3) Facilitățile prevăzute la alin. (2) se acordă în mod nediscriminatoriu.

Art. 29. — (1) Agenții economici care desfășoară activități de transport naval în porturi și pe căile navigabile au obligația să transmită administrațiilor în a căror zonă își desfășoară activitatea toate datele solicitate de către acestea privind volumul de marfă operat, portul de încărcare/descărcare a mărfurilor, numărul de nave operate și normele de operare.

(2) Administrațiile au obligația să centralizeze aceste date și să le publice anual.

(3) Veniturile realizate de administrațiile portuare din subordinea autorităților administrației publice locale, pentru punerea la dispoziție a infrastructurii de transport și prestări de servicii de siguranță, vor fi utilizate cu prioritate pentru acoperirea cheltuielilor proprii de funcționare, pentru reparația, întreținerea și dezvoltarea infrastructurilor și bunurilor din folosință sau administrare.

Art. 30. — (1) Ministerul are dreptul de a controla administrațiile în ceea ce privește modul de administrare și de utilizare a infrastructurii de transport naval, modul în care respectă regulamentul de exploatare portuară, precum și modul de îndeplinire a obligațiilor ce revin statului din acordurile și convențiile internaționale la care România este parte, pe care administrațiile au fost mandatate să le aducă la îndeplinire.

(2) Din organele de conducere ale oricărei administrații trebuie să facă parte cel puțin un reprezentant al ministerului.

CAPITOLUL V

Exercitarea activității de control de către administrații

Art. 31. — Procedurile ce trebuie îndeplinite pentru intrarea și ieșirea navelor în/din porturi, precum și documentele aferente acestor proceduri se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 32. — (1) Administrațiile portuare alocă danele în care navele urmează să opereze și eliberează permisul de acostare la aceste dane pe baza acceptului de intrare în port, eliberat de către căpitania de port.

(2) Stabilirea ordinii de intrare a navelor în port și alocarea danelor de operare se fac în funcție de solicitările agenților economici care desfășoară activități de transport naval în portul respectiv.

Art. 33. — Administrațiile urmăresc și iau măsurile necesare pentru ca traficul de mărfuri în port și modul de depozitare a acestora să nu afecteze securitatea infrastructurii portuare și operarea navelor.

Art. 34. — Administrațiile au dreptul de a interzice sau de a opri operațiunile de încărcare/descărcare a navelor dacă se constată că:

- navele au gaură de apă la corp;
- continuarea încărcării/descărcării periclitează securitatea infrastructurilor și a instalațiilor portuare;
- pescajul navei depășește pescajul maxim admis în dana de operare sau în orice alte cazuri în care se constată că este periclitată securitatea infrastructurii portuare;
- există pericol de poluare.

Art. 35. — În porturile sau în zonele din porturi în care nu s-a instituit obligativitatea pilotajului sau a remorajului administrația poate impune ca navele, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, să ia un pilot și/sau să fie asistate în timpul manevrelor de un remorcher, în cazurile în care:

- navele sau încărcătura acestora constituie o amenințare iminentă pentru mediu; aceste categorii de nave și de mărfuri trebuie făcute publice în prealabil prin regulamentul de exploatare a portului sau prin avize către navigatori;
- navele au corpul, mașinile sau echipamentele deteriorate și acestea influențează în mod substanțial siguranța navigației, caz în care se va solicita și avizul căpitaniei de port.

CAPITOLUL VI

Concesionarea infrastructurii de transport naval

Art. 36. — (1) Infrastructura de transport naval care aparține domeniului public poate fi:

- dată în administrare administrațiilor organizate ca instituții publice sau regii autonome;
- concesionată, în condițiile legii, administrațiilor organizate ca societăți comerciale sau companii naționale;
- concesionată, în condițiile legii, altor persoane juridice de drept privat, române sau străine.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) calitatea de concedent o poate avea:

- ministerul, pentru infrastructura de transport naval care aparține domeniului public al statului;
- autoritățile administrației publice locale, pentru infrastructura de transport naval care aparține domeniului public al județelor, comunelor, orașelor și municipiilor.

Art. 37. — În cazurile prevăzute la art. 36 alin. (1) lit. c) concedentul poate desemna administrațiile ca reprezentant al său în raporturile cu concesionarii.

Art. 38. — Reprezentarea ministerului sau a autorităților administrației publice locale de către administrații în raporturile cu concesionarii se face pe bază de contract.

Art. 39. — În calitatea lor de reprezentant al autorităților concedente administrațiile au următoarele obligații:

a) verifică respectarea de către concesionari a prevederilor contractului de concesiune, cum ar fi: modul de derulare a lucrărilor de investiții prevăzute în contractul de concesiune și calitatea acestor lucrări, întreținerea și repararea de către concesionari a bunurilor concesionate;

b) avizează documentele de plată a redevenței.

Art. 40. — (1) Pentru efectuarea, în numele ministerului sau al autorităților administrației publice locale, a activităților prevăzute la art. 39 administrațiile au dreptul la plata unei sume în cuantum de 25% din redevența încasată.

(2) Modul de plată se stabilește prin contractul de reprezentare, încheiat între minister sau autoritățile administrației publice locale și administrații.

CAPITOLUL VII

Serviciile de siguranță în porturi și pe căi navigabile

Art. 41. — Serviciile de siguranță sunt servicii de interes național și se desfășoară sub controlul statului, prin minister.

Art. 42. — Serviciile de siguranță sunt prestate tuturor utilizatorilor care apelează la ele, pe o bază permanentă, nediscriminatorie, uniformă și continuă, în condiții egale în ceea ce privește calitatea, timpul și prețul.

Art. 43. — Ministerul stabilește porturile, căile navigabile, zonele sau porțiunile din aceste zone, precum și categoriile de nave, pentru care serviciile de siguranță sunt obligatorii.

Art. 44. — Serviciile de siguranță pentru care s-a instituit obligativitatea conform art. 43 sunt servicii publice de interes național, care pot fi concesionate de către minister, în condițiile legii, persoanelor juridice române care îndeplinesc condițiile stabilite prin caietul de sarcini al concesiunii.

Art. 45. — Ministerul poate desemna administrațiile ca reprezentant al său în raporturile cu concesionarii serviciilor de siguranță.

Art. 46. — (1) Reprezentarea ministerului de către administrații în raporturile cu concesionarii serviciilor de siguranță se face pe bază de contract.

(2) În calitatea lor de reprezentant al ministerului administrațiile au următoarele obligații:

- urmăresc respectarea de către concesionari a prevederilor din contractul de concesiune;
- urmăresc efectuarea serviciilor de siguranță în condiții de continuitate și securitate;
- avizează documentele de plată a redevenței;
- urmăresc respectarea tarifelor stabilite prin contract și modul de aplicare a acestora.

Art. 47. — (1) Pentru efectuarea, în numele ministerului sau al autorităților administrației publice locale, a activităților prevăzute la art. 46 administrațiile au dreptul la plata unei sume în cuantum de 25% din redevența încasată.

(2) Modul de plată se stabilește prin contractul de reprezentare, încheiat între minister sau autoritățile administrației publice locale și administrația respectivă.

Art. 48. — (1) În cazul în care într-un port sau într-o zonă dintr-o cale navigabilă nu există persoane juridice autorizate să efectueze serviciile de siguranță prevăzute la art. 44 sau în situația imposibilității derulării contractelor de concesiune încheiate, furnizarea acestor servicii va fi asigurată de către administrații.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) ministerul concesionează temporar administrațiilor, prin încredințare directă, serviciile publice respective.

Art. 49. — Furnizarea serviciilor de siguranță, altele decât serviciile publice prevăzute la art. 44, se asigură de către administrații.

Art. 50. — În cazul în care prin acordurile sau convențiile internaționale la care România este parte se stabilește un anumit regim al serviciilor de siguranță, acest regim se aplică întocmai pentru porturile sau căile navigabile respective.

CAPITOLUL VIII

Mărfuri periculoase

Art. 51. — Toți agenții economici care transportă sau operează mărfuri periculoase în apele naționale navigabile sau în porturile românești au obligația să respecte prevederile legislației naționale și ale acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte. Aceste operațiuni se execută sub supravegherea administrațiilor.

Art. 52. — Orice navă, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, care urmează să încarce sau să descarce mărfuri periculoase în porturile românești ori să tranziteze cu substanțe periculoase apele naționale navigabile, are obligația să respecte prevederile legislației naționale, ale acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte și să informeze corespunzător administrațiile.

CAPITOLUL IX

Agenturarea navelor

Art. 53. — Agenturarea navelor se efectuează numai de agenți economici specializați și autorizați în acest sens, denumiți în continuare *agenți*, persoane juridice române care își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile legale.

Art. 54. — (1) Agentul este singurul îndreptătit să reprezinte nava, precum și pe comandantul, proprietarul sau operatorul acesteia în fața autorităților publice, a administrațiilor, a tuturor agenților economici care prestează servicii pentru navă, echipaj, proprietar sau operator și acționează în limitele mandatului de împuternicire dat de aceștia.

(2) Agentul are obligația să asiste nava și pe comandantul acesteia în toate acțiunile sale, de la sosire și până la plecarea din port.

(3) Agentul este obligat să acorde asistență tuturor reprezentanților autorităților publice în raporturile acestora cu nava. Orice vizită la navă a reprezentanților autorităților publice se va face numai în prezența agentului.

Art. 55. — Agentul are obligația să aducă la cunoștință comandantului navei agenturate prevederile legale aplicabile din domeniul transportului naval, activitatea autorităților publice și administrațiilor, precum și ordinele și dispozițiile autorităților locale, care acționează în porturi și pe căile navigabile.

Art. 56. — Pentru navele pe care le agenturează agentul garantează plata tarifelor, a taxelor și a celorlalte cheltuieli portuare către autoritățile publice, administrațiile și agenții economici care prestează servicii de siguranță, stabilite în conformitate cu reglementările în vigoare sau prevăzute în contractele încheiate.

Art. 57. — Pentru serviciile de agenturare prestate agentul percepe tarife stabilite în conformitate cu prevederile legale.

CAPITOLUL X

Munca în porturi

Art. 58. — Munca în porturi este reglementată de prezenta ordonanță, de legislația muncii și de acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.

Art. 59. — (1) Munca specifică în porturi este prestată de muncitorii portuari.

(2) Muncitorii portuari participă la operațiunile de încărcare/descărcare a mărfurilor și/sau a containerelor în și din nave, de manipulare în și din magazinele portuare sau în și din alte mijloace de transport, de depozitare, stivuire, amarare, sortare, paletizare, pachetizare, containerizare, slinguire, însăcuire a mărfurilor, precum și la operațiunile de curățare a hambarelor și a magaziiilor navelor, efectuate manual sau mecanizat.

Art. 60. — Poate fi muncitor portuar orice persoană care a împlinit vârsta de 18 ani și îndeplinește criteriile de sănătate și de pregătire profesională stabilite prin reglementările emise de autoritățile competente.

Art. 61. — (1) Muncitorii portuari își desfășoară activitatea în port numai dacă dețin carnet de lucru.

(2) Administrația portuară eliberează fiecărui muncitor portuar carnetul de lucru în port, pe baza căruia îl înregistrează.

(3) Eliberarea unui carnet de lucru pentru un muncitor portuar se face numai la solicitarea, în scris, a angajatorului acestuia, care trebuie să fie un agent economic ce desfășoară în port activitățile prevăzute la art. 59 alin. (2).

(4) Metodologia de eliberare a carnetelor de lucru în port și de înregistrare a muncitorilor portuari se elaborează de minister.

(5) Pentru eliberarea carnetului de lucru în port administrația percepe tarife stabilite conform prevederilor legale.

(6) Carnetul de lucru eliberat este valabil numai pe perioada în care muncitorul portuar are contract de muncă la agentul economic.

(7) În cazul întreruperii contractului de muncă agentul economic este obligat să înștiințeze în scris administrația, în vederea scoaterii din evidență a muncitorului portuar.

Art. 62. — (1) Agenții economici care desfășoară în porturi activitățile prevăzute la art. 59 alin. (2) au obligația să aibă angajați numai personal care posedă carnet de lucru în port și este înregistrat la administrații. Carnetele de lucru eliberate de căpitaniile de port vor fi preschimbate de administrații fără perceperea unor tarife. Căpitaniile de port vor preda administrațiilor documentația privind carnetele de lucru eliberate și înregistrate.

(2) Agenții economici pot utiliza muncitori portuari angajați cu contract de muncă pe durată determinată sau nedeterminată.

(3) Agenții economici pot utiliza și muncitori portuari furnizați de către o agenție de ocupare și formare profesională a muncitorilor portuari, pe durate limitate, de cel puțin o zi, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice.

Art. 63. — Pentru optimizarea folosirii muncitorilor portuari în funcție de variația traficului portuar se înființează agenții de ocupare și formare profesională a muncitorilor portuari, denumite în continuare *agenții*, asociații profesionale constituite conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.

Art. 64. — (1) Agențiile se pot înființa în orice port.

(2) Agențiile au ca obiect principal de activitate furnizarea forței de muncă de rezervă din rândul muncitorilor portuari, care nu sunt angajați cu contracte de muncă, agenților economici portuari care necesită forță de muncă suplimentară.

(3) Furnizarea forței de muncă de rezervă conform alin. (2), pe perioada stabilită prin prezenta ordonanță, se realizează pe bază de contract încheiat între agentul economic și agenție.

(4) Pentru muncitorii portuari înscriși administrația va elibera, la cererea agenției, carnete de lucru în condițiile prevăzute la art. 61 alin. (3) pentru o perioadă de maximum 30 de zile calendaristice. Valabilitatea carnetelor de lucru poate fi prelungită, la cererea agenției, pentru perioade de câte 30 de zile calendaristice.

(5) Agențiile pot desfășura și activități de calificare, perfecționare, policalificare și reconversie profesională a muncitorilor portuari, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 42/1997 privind navigația civilă*).

(6) Agențiile pot plăti ajutoare sociale din sursele pe care și le constituie muncitorilor portuari înscriși la agenție, care nu au reușit un plasament sub nici o formă de angajare și care nu beneficiază de indemnizație de șomaj, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 65. — (1) Sursele de venituri ale agențiilor sunt:

a) contribuții lunare ale muncitorilor portuari înscriși la agenții;

b) contribuții lunare ale asociațiilor pentru constituirea fondului destinat plății indemnizațiilor personalului de rezervă;

c) contribuții de la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă pentru programele de calificare, recalificare, reconversie și policalificare a muncitorilor portuari, în condițiile legii;

d) venituri din activitățile pentru care au fost autorizate, în completarea surselor prevăzute la lit. a) și b);

e) alte venituri provenite din donații, plasamente, dobânzi și altele asemenea.

* Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 412/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 11 iulie 2002.

(2) Cotele de participare ale asociațiilor și ale muncitorilor portuari înscrși la agenții se stabilesc anual de adunarea generală a asociațiilor.

CAPITOLUL XI Contravenții

Art. 66. — (1) Constituie contravenții la normele prezentei ordonanțe următoarele fapte, dacă acestea nu întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni:

a) construirea unui port sau a unei instalații portuare fără avizele corespunzătoare;

b) efectuarea de lucrări sau construirea de instalații și amenajări care împiedică navigația;

c) distrugerea sau deteriorarea semnelor și semnalelor de navigație;

d) refuzul de a permite accesul pentru instalarea, repararea sau verificarea semnelor și semnalelor de navigație;

e) executarea neautorizată de lucrări în albia căilor navigabile;

f) efectuarea de activități de transport naval fără autorizare;

g) efectuarea încărcării/descărcării mărfurilor și a imbarcării/debarcării pasagerilor în afara locurilor autorizate;

h) nerespectarea procedurilor la intrarea/ieșirea navelor;

i) nerespectarea interdicției de oprire a operațiunilor de încărcare/descărcare;

j) realizarea de construcții și de instalații noi, precum și orice modificări aduse construcțiilor hidrotehnice sau capacităților portuare existente și destinației acestora, fără aprobarea ministerului;

k) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 29 și la art. 61 alin. (7);

l) folosirea de personal neînregistrat la administrații pentru operațiunile prevăzute la art. 59 alin. (2);

m) modificarea planului de dezvoltare a portului fără aprobarea ministerului sau neînregistrarea modificărilor făcute planului de dezvoltare.

Art. 67. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 66 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 30.000.000 lei la 60.000.000 lei, pentru faptele prevăzute la lit. c), d), h), k) și l);

b) cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, pentru faptele prevăzute la lit. a), b), e), f), g), i), j) și m).

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate și persoanelor juridice.

(3) Aplicarea sancțiunii contravenționale nu înlătură obligația de despăgubire, dacă prin săvârșirea faptei s-au produs pagube.

Art. 68. — Contravențiile se constată și se sancționează de persoane special împuternicite de către minister.

Art. 69. — Împotriva procesului-verbal de contravenție se poate face plângere, în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării, la instanțele judecătorești competente.

Art. 70. — Dispozițiile art. 66 și 67 se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul

juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002.

Art. 71. — Aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute în acest capitol nu înlătură dreptul ministerului de a retrage sau de a suspenda autorizațiile acordate agenților economici.

CAPITOLUL XII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 72. — (1) Până la concesionare serviciile de siguranță, care constituie servicii publice prevăzute în prezenta ordonanță, se pot executa în regim concurențial de agenți economici autorizați în mod corespunzător de către minister. După concesionare serviciul de siguranță se execută numai de către concesionar, în baza contractului încheiat cu ministerul.

(2) Contractele de concesiune a serviciilor de siguranță, încheiate înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, rămân valabile până la data expirării.

Art. 73. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe Ordinul ministrului transporturilor nr. 507/1999 pentru aprobarea Metodologiei de înregistrare și de ținere a evidenței unor categorii de muncitori portuari și de personal care lucrează în porturi se modifică în mod corespunzător.

Art. 74. — (1) În termen de 90 de zile de la publicarea legii de aprobare a prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, ministerul va elabora Normele metodologice de autorizare a agenților economici care desfășoară activități de transport naval în porturi și pe căi navigabile.

(2) La data intrării în vigoare a Normelor metodologice de autorizare a agenților economici care desfășoară activități de transport naval în porturi și pe căi navigabile se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 112/1996 pentru aprobarea Normelor metodologice de acordare a licențelor și a autorizațiilor privind efectuarea transporturilor navale de mărfuri și călători și de autorizare a funcționării agenților economici în perimetrul infrastructurilor portuare și de căi navigabile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 6 martie 1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 75. — Prezenta ordonanță intră în vigoare după 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

NOTĂ:

Reproducem mai jos art. II și III din Legea nr. 528/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 22/1999 privind administrarea porturilor și serviciile în porturi:

„Art. II. — Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va elabora și va supune spre aprobare Guvernului actele normative privind organizarea și funcționarea administrațiilor.”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
